

MONITOR

zpravodajský čtrnáctideník

ROČNÍK II., ČÍSLO 14

8. ZÁŘÍ 2005

(za dobrovolné příspěvky)

Ó věčná Pravdo, pravdivá Lásko, láskyhodná Věčnosti! Ty jsi můj Bůh, po Tobě toužím dnem i nocí. Jakmile jsem Tě poznal, pozdvihl jsi mě, abych viděl, že je něco, co bych měl vidět, já že však dosud nejsem schopen vidět. A zasáhl jsi svým mocným světlem můj slabý zrak, a já jsem se zachvěl láskou i hrůzou. A shledal jsem, že jsem daleko od Tebe v krajině úplně jiné, a jako bych slyšel z výsosti Tvůj hlas: „Já jsem pokrm silných; musíš růst a budeš mě požívat. Nebudeš mě však proměňovat v sebe jako pokrm pro své tělo, ale ty se

budeš proměňovat ve mne.“

Hledal jsem tedy způsob, jak získat sílu, potřebnou k tomu, abych Tě požíval, ale nenacházel jsem, dokud jsem neobjal *prostředníka mezi Bohem a lidmi, člověka Krista Ježíše, Boha, který je nade všecko: buď veleben navěky*. On mě volal a říkal: *Já jsem cesta, pravda a život*; a pokrm, k jehož přijetí jsem dosud neměl sílu, spojil s tělem, neboť *Slovo se stalo Tělem*, aby Tvá moudrost, skrze niž jsi všechno stvořil, živila jako mléko naši dětskou slabost.

Pozdě jsem si Tě zamiloval, Kráso tak

dávná a přece tak nová, pozdě jsem si Tě zamiloval! Hle, Tys byl uvnitř, když já jsem byl venku, a tam jsem Tě hledal, vrhal jsem se na to krásné, co jsi stvořil, já netvor. Tys byl se mnou, ale já jsem s Tebou nebyl. To, co by vůbec nebylo, kdyby to nebylo v Tobě, drželo mě daleko od Tebe. Tys volal, křičel a prorazil mou hluchotu; Tys zářil, svítil a zahnal mou slepotu; Tys vydával vůni a já jsem ji vdechl, a teď dychtím po Tobě; okusil jsem a nyní lačním a žízním; Ty ses mne dotkl, a já hořím touhou po Tvém pokoji.

Ze spisu Vyznání od sv. Augustina, biskupa

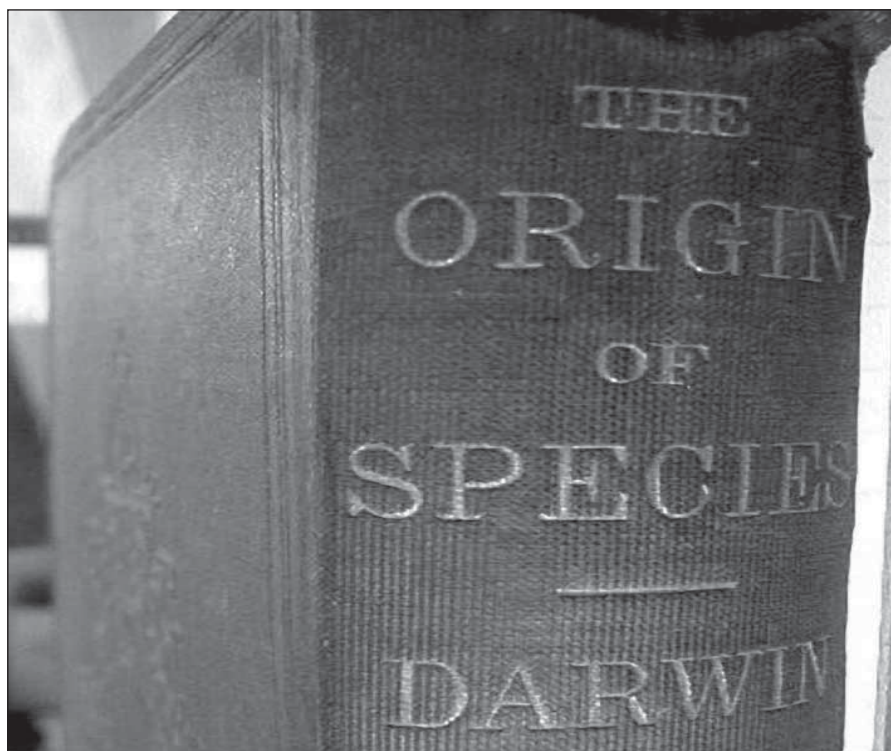
Charles Darwin – náš starý známý

Počátkem letošního července uveřejnil vídeňský kardinál Christoph Schönborn v *New York Times* článek, v němž vysvětluje, že postoj katolické církve k evoluční teorii není nekritický. Tím odstartoval debatu, která zasáhla i česká média. V prvním poprázdňovém čísle proto přinášíme výklad P. Edwarda Oakese, který osvětluje základní pojmy.

To je jedna rovina věci: je možné vysvětlit, že pojem „evoluce“ bývá používán v různém kontextu, že i pojem „kreationismus“ může být chápán různě – prostě ukázat veřejnosti, oč ve vědecké debatě o evoluci a stvoření dnes jde.

Ale je třeba také přiznat, že to není všecko. Evoluce je totiž také politické, ideologické heslo, a zejména Charles Darwin je pro nás křesťany – katolíky i evangelíky – starý známý. Mnozí z nás si jako děti odbyli své první martyrium, když – postavení před lavice – museli vyslechnout káravý výklad soudružky učitelky o tom, že v Boha, Stvořitele světa, věří jen zabeďnenci a zaostalci. Školní výklad o evoluci se zpravidla odvíjel podle schématu „dříve lidé věřili – my dnes ale víme“. Výklad o původu světa byl – a leckde ještě dnes je – polem střetu mezi školou a rodinou, mezi ateismem a vírou.

Také „opičí proces“ z roku 1925 se zabýval především touto rovinou věci: odpůrce výuky darwinismu, William Jennings Bryan, nehájil nějaké „antie-

voluční učení“, ale požadoval, aby školy byly neutrální vůči náboženství. „Nelze-li ve veřejných školách Bibli hájit,“ prohlásil, „nemělo by se zde na ni útočit, ani přímo, ani pod pláštíkem filosofie nebo přírodní vědy.“ Požadoval, aby státy přijaly zákony, které by znemožnily indoktrinovat děti přesvědčením, jež

je s náboženstvím v rozporu.

A tato rovina sporu je stále aktuální. Ve svobodné společnosti nelze připustit, aby *interpretace* kteréhokoli vědeckého sporu byla zneužívána proti svobodě náboženství, proti svobodě rodinné výchovy a vpsledku proti svobodě myšlení.

Michaela Freiová

ZPRÁVY

Setkání mládeže v Kolíně

Ještě před svou smrtí připravil Jan Pavel II. pro kolínské setkání mladých poselství, které bylo na jeho začátku zveřejněno. „Budte ctiteli jediného, pravého Boha,“ prosí v něm Jan Pavel II. mladé. Varuje je před idolatrií, před podléháním pomíjivým představám posvátného, jež prezentují Boha ve formě kosmické energie nebo jiným, s katolickým učením neslučitelným způsobem. Varuje, že falešné iluze za sebou zanechávají duchovní vakuum. „Uctívat pravého Boha je autentickým aktem odporu vůči všem formám idolatrie,“ píše zesnulý papež. „Uctívejte Krista: On je skála, na němž budujte svou budoucnost i svět spravedlivější a solidárnější. Ježíš je Knížetem míru, zdrojem odpuštění a smíření, který může všechny členy lidské rodiny učinit bratry a sestrami“.

Ve čtvrtek 18. srpna dorazil do Kolína papež Benedikt XVI. Téhož večera se modlil nešpory s několika tisíci seminaristů, k nimž promluvil o kněžském povolání. Ve čtvrtečním projevu k mládeži řekl: „Vy máte za úkol dýchat univerzálním dechem Církve. Nechte se zapálit ohněm ducha, aby nové Letnice obnovily Vaše srdce.“ Vyzval mladé, aby se bezvýhradně odevzdali službě Kristu.

Papež navštívil kolínskou synagogu. Ve svém projevu vyzval Židy ke spolupráci při ochraně rodiny a obraně života. Publikum odměnilo jeho řeč potleskem vestoje. Setkal se i s německými muslimy, jež opakovaně vyzývali k odmítnutí terorismu. Za základ soužití mezi křesťany a muslimy označil „uznání lidské osoby jako středu, ... jímž lze eliminovat

sílu ideologií“.

Kolínské setkání mládeže vyvrcholilo sobotní vigilií, nočním rozjímáním a nedělní mší svatou. Při vigilií papež promluvil na téma Matoušova vyprávění o Třech králich a vysvětlil jejich pouť jako hledání Boha v rozvráceném světě. Zdůraznil, že pravá tvář Boha jako chudého dítěte musela mudrce překvapit a podobně je třeba hledat pravou tvář Boží v dnešním světě, kdy o Bohu mluví každý, ale Jeho pravá tvář se ztrácí. „V minulém století jsme prožili revoluce, jejichž společným jmenovatelem bylo, že vůbec nepočítaly s Božím zásahem a chtěly převzít osud světa výlučně do svých rukou. Viděli jsme, že se tak čistě lidský, neúplný úhel pohledu stal absolutní mírou orientace. Absolutizace relativního — to je totalitarismus. Ten nejenže člověka neosvobozuje, ale zotročuje ho a zbavuje lidské důstojnosti. Ideologie nemohou spasit svět, spasit ho může jen naše obrácení k živému Bohu, našemu Stvořiteli, garantu naší svobody, skutečného dobra a pravdy. ... Co jiného by nás mohlo spasit, než láska?“

V promluvě při nedělní mši svaté definoval papež víru jako přeměnu násilí na lásku, přeměnu smrti v život. Eucharistie je přeměnou chleba a vína na Tělo a Krev Páně; my sami se musíme stát Kristovým tělem. Bůh pak už není někdo jiný, ale je v nás, a skrze nás se dává celému světu.

Na závěr mše svaté papež ohlásil, že příští Světové setkání mládeže se bude konat v australském Sydney.

Zenit, Kathmet, ČT, TA3, RC

Zpráva OSN o sociální situaci ve světě

Přestože v určité části světa dochází v posledních letech k nevidanému ekonomickému růstu a zlepšování životní úrovně, ve větší zbývající části se potýkají s chudobou a nerovností. Upozorňuje na to Zpráva o sociální situaci ve světě, kterou zveřejnila Organizace spojených národů. Zpráva se zaměřuje na problematiku formální a neformální ekonomiky, prohlubování rozdílů mezi vyučenými a nevyučenými dělníky, na otázku růstu nevyrovnanosti ve zdravotní péči, vzdělání a příležitostech k účasti na sociálním, ekonomickém a politickém životě.

Globalizace je doprovázena růstem nerovnosti mezi zeměmi i mezi lidmi uvnitř jednotlivých států. Miliony lidí zůstáva-

jí na hranici extrémní chudoby, přestože mají zaměstnání. Roste nerovnost v přístupu ke zdravotní péči a vzdělání.

Hlavní doporučení zprávy jsou: Nevyrovnanost světa v důsledku globalizace musí být řešena rovnoměrnějším rozdělováním výnosů globální ekonomiky. Ruku v ruce s tím musí jít podpora demokracie. Musí být posílena demokracie a právní řád, aby zejména marginalizované skupiny obyvatelstva měly rovnější přístup ke zdrojům a rozhodovacím procesům. K tomu je nutná zřetelná politická vůle.

Vyrovnaní sociálních nerovností ve světě je v zájmu odvrácení globálního konfliktu a násilí.

UN Info

Papež varuje před demokracií bez hodnot

V projevu k novému paraguayskému vyslanci u Svatého stolce řekl papež, že „demokracie bez hodnot může snadno degenerovat v totalitarismus“.

Papež také zdůraznil, že „mír je první a nejvyšší hodnotou společnosti, protože zahrnuje spravedlnost, svobodu a řád, a umožňuje všechna dobra lidského života“. S odvoláním na slova Jana Pavla II. papež varoval, že „demokracie bez hodnot se může stát zjevným nebo skrytým totalitarismem, jak ukazují dějiny, protože bez konečné pravdy, která vede a orientuje politické jednání, lze manipulovat s idejemi a přesvědčením k politickým účelům“.

Zenit

Konverze pod vlivem Gaudího stavby

Japonský sochař Etsuro Sotoo — podle své výpovědi na konferenci *Comunione e Liberazione* o svobodě v umění — konvertoval ke katolicismu během své práce na dostavbě katedrály Svaté rodiny v Barceloně. „Abych Gaudího pochopil, musel jsem pochopit, co chtěl říci svými sochami a nádhernou budovou, která není jen uměleckým dílem,“ vysvětlil Sotoo. „Snažil jsem se do něho vniknout a ptal jsem se kamenů. Uvažoval jsem, co by Gaudí dělal na mém místě. Musel jsem objevit, co je za těmi kameny.“ Sotoo našel odpověď tak, že se „nedíval na Gaudího, ale tím směrem, jímž se Gaudí díval.“ Sotoo požádal o křest roku 1989.

Zenit

Iráčtí křesťané se obávají šarije

Návrh nové irácké ústavy vyvolává u křesťanů obavy, že jejich náboženská svoboda nebude chráněna. Řekl to arcibiskup Kirkúku, Louis Sako. První náčrt říká, že islám je oficiální státní náboženství a je zdrojem zákonodárství. Arcibiskup se obává masivního exodu křesťanů z Iráku. „Křesťané tu byli ještě před příchodem islámu a Arabů,“ vysvětluje arcibiskup. „My jsme původní obyvatelstvo, nejsme přistěhovalci ani cizinci.“ Arcibiskup je znepokojen ideou federalizace Iráku: ta by znamenala, že šiiťští muslimové by ovládli jih včetně Bagdádu, kde je křesťanů nejvíce.

Zenit

ZPRÁVY

Katolických škol na Slovensku přibývá

Od nového školního roku bude na Slovensku působit pět nových katolických církevních škol. Celkem je teď na Slovensku přes 225 církevních škol různého typu, zvláště základních škol a gymnázií, ale i mateřské, umělecké nebo odborné církevní školy. Většinu z nich tvoří katolická vzdělávací zařízení.

Rádio Expres

Katolíci otvírají nemocnici v Severní Koreji

V Rasonu (provincie Hamgyong-bukto, severovýchod země) otevřela *Katolická mezinárodní lékařská služba* spolu s Kongregací svatě Otilie (benediktinky) nemocnici; ta má 100 lůžek a zaměstnává 80 zdravotníků.

Arcibiskup Čong-Jin-Suk ze Soulu, který je apoštolským administrátorem Pchongjangu, požádal 17. srpna o náboženskou svobodu pro Sever: řekl, že by „prospěla společensko-ekonomickému pokroku země“.

Zenit

Vatikánskou kontrolu amerických seminářů povede ochránce života

Řím zahajuje „apoštolskou vizitaci“ amerických seminářů, která má vyšetřit, jakou formaci dostávají budoucí kněží. Po homosexuálních skandálech, jež někteří biskupové kryli — a následujících bankrotech v diecézích a farnostech — američtí katolíci doufají, že kontrola půjde k jádru věci. Povede ji arcibiskup Edwin F. O'Brien, odpovědný za pastorační armády.

O'Brien v roce 2000 zveřejnil dopis, podle něhož má učení Církve o právu na život přednost před jinými zájmy.

Konzervativní katolíci už delší dobu upozorňují, že sexuální skandály kněžstva byly způsobeny laxní přípravou bohoslovců v seminářích, která v 60. letech 20. století přijala spíše sekularistický a psychologický přístup k morální formaci.

Problém přijímání homosexuálů do seminářů se stal v USA tak masivním, že 80 % obětí kněžského sexuálního zneužití od roku 1950 jsou mladí muži.

Zenit

Současný výsledek „Petice proti násilí a brutálnímu sexu ve filmu a v televizi“

Pokoj a dobro, vážení přátelé, bratři a sestry!

Vy všichni, kteří jste se pod tuto naléhavou petici podepsali (je vás 84 tisíc), máte právo být o jejím osudu informováni. Děkuji vám všem, kteří cítíte zodpovědnost za morální stav naší mladé generace. Mnoho bylo těch, kteří po předešlých neúspěšných peticích rezignovali, protože již o jakoukoliv nápravu ze strany politiků a odpovědných pracovníků nevěřili. Tato petiční akce znamenala, jak mnozí víte, tříletý boj s mnoha slovy a sliby.

V lednu 2004 byla petice uzavřena a předána Petičnímu výboru Parlamentu ČR.

V květnu 2004 bylo v Senátu uskutečněno veřejné slyšení o problematice některých televizních programů, které značná část veřejnosti považuje za rizikovou, ohrožující výchovu a mravnost našich dětí. Na tomto veřejném slyšení byla Senátem slíbena jednání o novelizaci § č. 205 a paní JUDr. Havlovou, zastupující TV NOVA, vypracování Etického kodexu.

29. 12. 2004 informujeme ministra spravedlnosti o situaci kolem petice. V lednu 2005 oznamuje ministr JUDr. Pavel Němec, že petici bere v úvahu pro případné legislativní změny.

V březnu 2005 nám oznámila Petiční rada Senátu, že postupuje TV NOVA náš dotaz o osudu vypracování kodexu. Náš dopis se žádostí o informace byl také Petiční radou Senátu zaslán Radě pro rozhlasové a televizní vysílání, která oznámila, že podniká 17. března formou semináře za účasti odborníků potřebné kroky ke zlepšení situace.

V květnu 2005 zasílá zástupkyně TV Nova, paní JUDr. Havlová, znění Etického kodexu, který nabývá od 1. 5. 2005 platnosti pro jejich pořady.

2. 6. 2005 potvrdil Výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice Senátu PČR zprávu Rady pro TV a rozhlas a také zprávu TV NOVA o krocích, které v souvislosti s naší petiční akcí učinily.

Naši žádosti o novelizaci § 205 trestního zákona „Ohrožování mravnosti“ bylo vyhověno tím, že byl rozšířen o skutkové podstaty (a mezi ně bylo zařazeno televizní násilí) a zároveň byly zpřísněny trestné sazby, např. z 1 roku na 2–3 roky.

Toto zákonné rozšíření nabývá účinnosti až od 1. 1. 2006. Téma petice bylo tímto, Bohu díky, legislativně ošetřeno. Děkujeme všem zodpovědným činitelům a zákonodárcům, kteří se o novelizaci § 205 zasloužili.

Je důležité požadovat, aby zákony byly vždy správně vykládány a rezolutně vyžadovány, aby soudy dle nich razantně soudily, a aby v případě jejich překročení byly i ze strany rozhlasu a televize uplatňovány vůči provozovatelům příslušné sankce.

Bude také třeba sledovat, zda je etický kodex soustavně dodržován a dostatečně v praxi využíván! Televize má, ať chceme nebo nechceme, autoritativní vliv, a dráždivá podívaná podbízívého laciného braku akčních filmů může sloužit dětem s ještě nevyvinutými rozlišovacími schopnostmi a dalším duševně nezralým jedincům jako informace, že násilí je běžným způsobem komunikace k řešení sporů. Důkazem toho je i stoupající dětská kriminalita. Jak otřesná byla slova nezletilého vraha, že se mu líbí filmy, kde teče krev a je násilí (MF DNES, 2. 9. 2004).

Etický kodex bude nutno zveřejnit a za pomoci odborníků a veřejnosti jeho dodržování kontrolovat, neboť spoluzodpovědní jsme všichni! Připomínám slova bývalého pana senátora Daniela Kroupy: „Nutno stavět hráz sobectví a chránit mládež před negativními vlivy dříve, než se my budeme muset chránit před touto mládeží!“

Mnoho slov bylo řečeno, mnoho slibů dáno. **Jednoho je nám zapotřebí: Stále více sepnutých rukou za duchovní a mravní obrodu v naší krásné vlasti, za ochranu toho nejcennějšího, čistoty dětských duší. Kež Bůh dá, aby všechny sdělovací prostředky přispívaly k vítězství dobra, pravdy, pokoje a tolik potřebné a chybějící lásky v našich rodinách, společenstvích a celé naší zemi. Modleme se také za ty, kteří v médiích pracují, aby naplní jejich práce bylo usilování o vytváření kvalitních programů pro zvýšení mediální kultury.** Važme si politiků, kteří i za cenu nepopulárních opatření konají vše pro záchranu mravnosti a lidskosti.

*Za petiční výbor Věra Lodrová a syn Jiří
V Plzni dne 13. 6. 2005*

KOMENTÁŘE

XX. světový den mládeže v Kolíně nad Rýnem

Benedikt XVI. obstál ve velké zkoušce před jedním milionem mladých

Kdyby se mě před cestou do Kolína kdokoliv zeptal, s jakým pocitem odjíždím na Světový den mládeže, řekla bych, že s očekáváním. Světových setkání jsem zažila několik, ale tohle bylo specifické. Jaké bude setkání s Benediktem XVI.? Co nám řekne nový papež? Mám k němu sice úctu a respekt jako k nástupci Krista, ale budu ho mít také upřímně ráda?

Stojíme za papežem

Na světový den mládeže jsme se připravovali ještě doma. A to v našem národním centru, v kolínském kostele sv. Anežky Římské. Byla to radostná příprava. Během modlitby křížové cesty za námi přišel biskup Mons. Renato Boccardo, zodpovědný za zahraniční cesty Svatého Otce. Přinesl nám jeho „zvláštní požehnání“.

Doslova nám řekl: „Přijel jsem rovnou od Svatého otce. Kladl mi na srdce: 'Vyříd' jim, že jim posílám své zvláštní požehnání.'“ Mons. Boccardo mluvil velmi přátelsky a osobně a my na jeho slova reagovali skutečně bouřlivým potleskem. Na závěr prohlásil: „Jestli souhlasíte, vyřídím Svatému otci, že s vámi – mladými z České republiky – může počítat.“ A protože následoval obrovský aplaus, dodal: „Vyřídím tedy, že za papežem stojíte.“

Tahle poslední slova se mi zaryla do srdce. Znamenalo to, že nejen papež chce doprovázet mládež a pomáhat jí, ale také my, mladí, máme doprovázet papeže a pomáhat v jeho službě jemu.

Papež na Rýně

V Kolíně pak přišlo i samotné setkání s papežem. Poprvé to bylo ve čtvrtek, kdy k nám mluvil z lodi plující po Rýnu. Když papež promluvil, stála jsem na břehu a přiznávám, že jsem řeč vůbec neslyšela, ale zapůsobila na mě upřímně radostná atmosféra, která panovala mezi lidmi na břehu Rýna. Ve své promluvě, kterou jsem si později přečetla, nám Benedikt XVI. mimo jiné řekl: „Dnes je mým úkolem ujmout se mimořádného duchovního dědictví, které nám papež Jan Pavel II. zanechal. On vás miloval, vy jste to pochopili a tuto lásku jste s elánem svého mládí opětovali. Nyní je našim společným úkolem proměnit jeho učení ve skutek. S tímto závazkem jsme

zde v Kolíně jako poutníci, kteří jdou ve stopách svatých Tří králů.“

Milionová Vigilie

Druhé a třetí setkání pak proběhlo na Marienfeldu – Poli Mariině, vzdáleném asi 15 km jihozápadně od Kolína nad Rýnem. „Ze všeho nejvíc se těším na sobotní vigilií,“ to byla nejčastější odpověď mladých lidí na otázku, kterou v průběhu týdne kladli novináři mladým účastníkům XX. světového dne mládeže. Sobotní vigilie a nedělní mše svatá jsou považovány za vrcholné okamžiky každého světového setkání mládeže. Každý člověk má v těchto chvílích příležitost setkat se na jednom místě se statisíci mladými lidmi z celého světa (letos jich bylo něco přes milión) a zároveň naslouchat slovům papeže. Letošní Světový den mládeže byl považován za setkání dvou papežů: Jana Pavla II., který mladé lidi do Kolína pozval, a Benedikta XVI., který je v Kolíně přijal.

Vzor Tří králů

Tématem sobotní vigilie bylo putování Tří králů, kteří se přišli poklonit právě narozenému betlémskému dítěti. Cesta, kterou šli Tři králové, je cestou, na kterou se vydávali a vydávají i dnes zástupy lidí hledajících Krista. „Králové z Východu jsou jen prvními v dlouhém zástupu mužů a žen, kteří svým životem nepřestávají vyhlížet Boží hvězdu,“ řekl ve své řeči Benedikt XVI. A dodal: „Svatí, jak jsme řekli, jsou pravými reformátory. Jedině od svatých, jedině od Boha přichází pravá revoluce, podstatná změna světa.“

V průběhu celého večera byl v těsné blízkosti papeže Benedikta XVI. také jeden ze dvou českých delegátů, kteří spolu s desítkami mladých z mnoha zemí světa tvořili tzv. Mezinárodní liturgickou skupinku. „Pro mne byla nejsilnějším okamžikem chvíle při sobotní vigilií, když jsem klečel před Nejsvětější svátostí spolu s papežem Benediktem XVI., kterému jsem držel mikrofon. Myslel jsem v tu chvíli nejen na to, abych neudělal chybu, ale také na všechny lidi, jež nosím v srdci; zvláště na poutníky, kteří klečeli daleko na trávě nebo byli doma u obrazovek. Těžko se dá popsat okamžik, když si uvědomíte, že klečíte spolu se zástupcem Krista na zemi před samotným Kristem. Byla to pro mne krásná a hluboká adorace. Vnímал jsem papeže,

kteřý se přišel poklonit svému Pánu,“ řekl o svém zážitku Václav Vacek.

Vigilií s Benediktem XVI. přenášela poprvé v historii – v přímém přenosu – také Česká televize. Podle televizních „koláčů“ byl v sobotu tento pořad druhým nejsledovanějším pořadem ČT2, sledovalo ho 184 tisíc lidí.

Eucharistie

„V neděli papež přijel ve svém papamobilu už krátce před desátou hodinou. Hned se nám omluvil, že nemohl projet všemi sektory a pozdravit nás všechny zblízka,“ řekl Jan, který spolu se statisíci mladými strávil noc pod širým nebem v očekávání slavnostní nedělní mše svaté.

Hlavním tématem nedělní homilie byla Eucharistie. Papež Benedikt XVI. ve svém kázání řekl: „V Eucharistii přichází ústřední akt proměny, který jediný může skutečně obnovit svět: násilí se proměňuje v lásku a smrt v život.“ Celá papežova promluva pak byla jednou velikou výzvou, abychom se řídili podle měřítek pravdy a dobra, abychom objevili krásu a radost, která pramení z účasti na nedělní Eucharistii, abychom druhým pomáhali poznávat Ježíše Krista, abychom zachovávali společenství s papežem a biskupy, a abychom nepřecházeli bez povšimnutí kolem osamělých a trpících lidí.

Papež je můj přítel

Nedělní mše svatá se mi líbila mnohem víc než sobotní vigilie. Během večera bylo sice krásné pozorovat statisíce zapálených svíců a v tichosti naslouchající mladé lidi, ale neděle byla výrazem živého dialogu mezi papežem a námi. V sobotu jsem měla dojem, že byl Benedikt XVI. svázaný určitou obavou z toho, jak ho přijmeme, ale v neděli byl mnohem svobodnější, spontánnější a uměl projevit upřímnou radost. A právě tady jsou odpovědi na otázky, které jsem si kladla před cestou do Kolína. Benedikt XVI. je jiný než Jan Pavel II. Ale i když pro něj není snadné projevit spontánně svůj vztah k mladým lidem, jsem si jistá, že nás má rád. Tento nový papež, který je učitelem, se také stal mým přítelem. Na tomto příteli mi velmi záleží a jak jsem potvrdila spolu s našimi 3,5 tisíci mladými: „Benedikt XVI. se mnou může počítat!“

Kateřina Regendová

KOMENTÁŘE

Úděl politiků

Další korupční skandál hýbe českou politikou. Zamysleme se nad tím, kde se berou naši politici.

Takřka národním folklórem je v Čechách zanádat si na politiky. Dělalí všechno špatně, lžou a kradou. Běžnou odpovědí bývá: „Nic vám přece nebrání zkusit si to také.“

Bohužel, politika je velmi specifická věc. V soukromé firmě většinou rozhodují poměrně rychle rozpoznatelné a jasně definované odborné schopnosti. Například tlumočník, který neumí cizí jazyk, na svém postu dlouho nevydrží. Nebo řidič, který neumí řídit.

V politice takhle jasně definovaná kritéria neexistují. Často stačí dostatečná podlézavost a lstivost a pak se můžeme jenom divit, kam až se někteří lidé dostanou. Ukázkové případy jsou třeba bývalý generální sekretář ministerstva zahraničí Karel Srba, který chtěl zavraždit novinářku Sabinu Slonkovou, nebo premiérův tajemník Jiří Doležel, obviněný z braní milionových úplatků v kauze Unipetrol.

Ve výčtu naprostých nul, obklopujících naše nejvyšší státní představitele (všech stran) by se dalo dlouho pokračovat. Bylo by to komické čtení, kdyby ovšem nebylo tragické. Nulové vzdělání, neznalost cizích jazyků, minimální přehled a často i absence jakýchkoliv dobrých lidských vlastností — to charakterizuje bohužel nejen Srbu a Doležela. V osobním kontaktu byste takovým lidem nespovědili na pět minut ani svého psa. Přesto se dokázali dostat na klíčové pozice v zemi. Jak je to možné?

Zákony politiky

Protože slušný člověk ve většině případů v politice skutečně nevydrží. Komentátor *Hospodářských novin* Tomáš Němeček to před nějakým časem vyjádřil přesně: „Koho baví jeho práce, případně kdo má rád svou ženu a děti, ten nechce marnit svůj drahý čas vysedáváním po schůzích. ... Straničká činnost pak nutně přitahuje lidi, které práce otravuje a doma se hádají, takže hodina na schůzi je pro ně úlevou...“ Neplatí to samozřejmě pro všechny lidi v politice. Ale pro hodně ano.

Smutné je, že se takový trend nevyhýbá ani mladým politikům. Od mlá-

Foto: profimedia.cz

dí se očekává, že bude jaksí zdravější, průbojnější a poctivější. Člověk by tedy očekával, že i členové mládežnických organizací politických stran budou o něco poctivější a budou mít o něco více ideálů než staří političtí vlci. Realita je bohužel jiná. Přesvědčit se o tom nedávno mohl i běžný čtenář novin.

Program? Ale kdeže...

V *MF Dnes* vyšel 8. srpna článek, kde vystupovali i předseda a místopředseda Mladých křesťanských demokratů. Místopředseda: „Naším cílem číslo jedna je změnit image strany, abychom ji omladili. Až na druhém místě jsou programové věci.“ Jejich předseda se zase rozhovořil na téma homosexuálů: „V mých očích to jsou úplně normální lidé, mezi kterými mám také několik známých. V první řadě by to měli být křesťanští demokraté, kteří mají hledat cesty, jak legislativně upravit otázky, které homosexuály v jejich běžném životě omezují, či jejich život ztěžují.“ Inu, osobní důstojnost homosexuálům samozřejmě nikdo neupírá. Také lze jen těžko někomu vyčítat, že má mezi homosexuá-

ly své přátele. Zda je však homosexuální chování normální, v tom by snad měl mít křesťanský politik jasno. A legislativní úpravy pro jednu skupinu obyvatel jen na základě sexuální orientace? To snad ne! Zbývá jen podivit se nad tím, co tedy ještě tohoto budoucího politika činí křesťanským demokratem. Ale takový je dnešní trend. Hlavně se příliš nezabývat nějakými hloupými hodnotami, raději svoje osobní ambice skryjme pod pláštíkem nic neříkajících frází o „omlazování strany“.

Ostré lokty, měkký jazyk

Mládežnické organizace (nejen u křesťanských demokratů) se tak nestávají rezervoárem lidí, kterým jde o nějaké ideály a hodnoty, ale žebříčkem na cestě vzhůru. Na té cestě je sice třeba mít hodně ostré lokty, ale zároveň si dávat dobrý pozor, aby na sebe člověk příliš neupozornil nějakým „konfliktním“ tématem. Mladí politici se tak od počátku učí nešvaru českých křesťanských politiků, kteří se především snaží pokud možno vyvarovat všeho, co je křesťanské.

Martin Vlček

NÁZORY ČTENÁŘŮ

Děkujeme za vaše ohlasy. Těšíme se na vaše podněty, které můžete zasílat e-mailem na adresu redakce@claritatis.cz nebo na korespondenční adresu redakce uvedenou v tiráži. Čtenářské dopisy jsou redakčně kráceny a nemusejí vyjadřovat stanovisko redakce.

Rodičovská dovolená

Z médií se dovidám, že se má změnit mateřská dovolená na rodičovskou, a to v tom smyslu, že by již po skončení šestinedělí mohl být na této dovolené otec místo matky, která by mohla chodit do práce, nebo že by se v tom otec s matkou střídali. A že se mají lidé *motivovat* (!) — tedy vykonávat na ně určitý ekonomicko-výchovný nátlak, aby této možnosti využívali. Je to skvělý krok správným směrem ve smyslu zrovnoprávnění polhlaví.

Podle doporučení Světové zdravotnické organizace má být každé dítě kojeno nejméně dva roky; je to velmi důležité pro zdraví těch dětí. Doufám tedy, že také už existuje nějaký prostředek pro to, aby mohli i muži kojít. Nelze přece poškozovat mladou generaci na zdraví. Byl bych povděčen za sdělení receptu na takový prostředek. Chtěl bych totiž kojít svá pravnoučata, aby mohly jejich matky chodit do práce za rovných podmínek a budovat kapitalismus (resp. svou kariéru). Doufám, že se s oním prostředkem pro mužskou kojivost dostaví u mužů současně i mentální předpoklady pro péči o kojence a batolata; tyto předpoklady jim totiž (téměř vždy) naprosto chybí.

Dalším krokem správným směrem by musil být nějaký lékařský objev, aby se muži mohli střídat se svými ženami v těhotenství. Doufám, že nějaký výzkumný lékařský tým vyřeší i toto. Věda přece dokáže VŠE.

Doc. MUDr. Ratmír Zoubek, Ústí nad Labem

Mrtvá aktivita za život dětí

Podle nedávne zveřejněného rozhovoru našeho předního politika Jana Kalsala vyzývají některé okresní konference KDU-ČSL politiky, aby pokračovali ve snahách o ochranu nenarozených dětí.

Autor se v rozhovoru však proti těmto parlamentním iniciativám staví s odůvodněním, že by stejně neprošly, což se v loňském roce ukázalo. Přitom ale sám říká, že se tehdy podařilo vzbudit společenskou diskusi. Vyzývá církev, občanská sdružení a nás všechny, abychom o problému s lidmi hovořili, a tak případným změnám zákona do budoucna

připravili cestu.

Takže jednak prohlašuje, že takovéto diskuse nestačí, což má jistě pravdu, ale řešením je prý začít o věci hovořit. Jsme tam, kde jsme byli, a točíme se v kruhu: diskutovat nemá cenu, je třeba mluvit. Král je mrtev, ať žije král. Navíc iluze, že teprve až my, obyčejní smrtelníci, nějakým záhadným způsobem změním veřejné mínění, vystoupí prý lidovečtí politici s příslušnými návrhy zákonů, je nepochopitelná. My přece nevolíme senátory a poslance proto, abychom pak sami — bez nich — měnili společnost.

Ačkoliv i jiní politici výše uvedenou neurčitou výzvu k diskusi „zdola“ vyslovili již vícekrát — doposud nikdo z nich nevysvětlil, jak to máme dělat, když nám k tomu chybějí příležitosti i prostředky.

Máme tyto rozhovory lidem vnucovat? A proč se má o věci mluvit všude možné, jen ne na jednání Parlamentu? Patnáctiletá zkušenost ukázala, že „zdola“ se diskuse nerozproudí.

Zato se o věci hned začne mluvit v médiích a tím i mezi lidmi, jestliže v ní někdo z politiků učiní nějaký oficiální krok. Takové kroky je pak snadné podporovat, neboť lidé o tom sami začínají mluvit a je tedy možné jim leccos vysvětlit. To se právě stalo vloni na jaře díky lidovcům, konkrétně iniciativě poslance Karase.

Má tedy vyvolávat diskuse smysl? Jistěže má, je to dokonce naléhavě nutné. Jen připomínání hrozné skutečnosti zabíjení dětí narušuje v lidech hradby předsudků a nezájmu. Právě proto je tak nutné opakovaně požadovat a formálně navrhopvat právní ochranu nenarozených dětí, aby lidé nepřestali na věc myslet. Ale nejen proto. Lidé si především potřebují zvyknout na takovouto aktivitu na politické scéně jako na něco normálního. Mlčením politiků je naopak posilována představa, že chtějí postavit umělé potraty mimo zákon je něco nemyšlitelného a nehorázného. A krom toho je tu důvod zásadní: K systematickému vyvražďování dětí se prostě mlčet nesmí!

A proto jsem moc rád, že již údajně leží na stole poslaneckého klubu KDU-ČSL další zcela nová verze zákona, která by měla chránit život od početí, tentokrát prý zcela pozitivně formulovaná.

Je to dobře — vždyť i arcibiskup Jan Graubner podle lidoveckého HLASu politikům sám doporučil, aby se nepodával stejný návrh zákona. Snad tak vše dobře dopadne, rozum zvítězí a nového návrhu zákona se brzy dočkáme.

Vít Cigánek, Praha

Pokřivená realita?

Cením si zpravodajství v *RC Monitoru*, které, i když je někdy velmi tragické, ukazuje, že křesťanství hýbe světem. Je to nesmírné povzbuzení v naší ateismem na troud vyprahlé zemi.

Mrzí mne ale, že až příliš často kritizujete KDU-ČSL nebo spíše některé kroky jejich představitelů. Rozumím tomu, protože když se děje veřejně zlo, je to nutné vědět. Na druhou stranu pokud se nemluví o tom, co naopak dělají lidovci dobrého nebo se jejich — i když chybné — postoje, jako třeba v případě domácího násilí, nesrovnají s ostatními parlamentními stranami, vytváří pokřivený obraz reality a pravda se tak paradoxně zneužívá k nepravdivému obrazu této strany.

Proto se přimlouvám za vyváženější komentáře. Vždyť když srovnáme KDU-ČSL se socialistickou ČSSD, která programově ničí rodinu, náboženství nemůže přijít na jméno, zadlužuje nás, kde se dá, je činnost lidovců nesrovnatelně lepší.

Podobně to platí i o ODS s jejím liberalismem až za hrob, při kterém mají práva jen silnější a něco jako obecně platný mravní řád je v jejich očích nebezpečnou iluzí. Není tajemstvím, jak se v mravních otázkách a v agresivně protináboženském postoji ODS dojemně shodně nejen s ČSSD, ale i s komunisty.

Je tedy sice nutné kritizovat zlo, ale ukazovat ho v souvislostech. A je zde ještě jeden důvod: jsme lidé, naklonění zlému, a rádi posloucháme a opakujeme kdejaký drb na druhého.

Proto bych si přál, aby v *RC Monitoru* spíše prevažovala pozitivní hodnocení, ale abyste se také nebáli v případech potřeby říznout do „nebezpečného vědu“ — i Pán Ježíš mluví především o radostné zvěsti, ale nebojí se říct blízkému příteli: Jdi mi z očí, satane!

František Novák, Liberec

KULTURA

Meryemana

Domeček, který stojí ve stínu stromů, není z cesty vidět. Nedá se porovnat s nádhernou *Hagie Sofie* v Cařihradu nebo chrámu *Notre Dame* v Paříži. A přece má jedinečnou atmosféru. Turci mu říkají *Meryemana*, Mariin dům.

Městečko Selçuk leží v jihozápadním Turecku, nedaleko pobřeží u Egejského moře, jižně od města Izmir a na sever od letoviska Bodrum. Asi 9 km za ním nebo něco přes 5 km od jižní brány historického města Efez, kdysi slavného řeckého města v Malé Asii, se nachází maličký domeček. Průvodce *Lonely Planet* mu věnuje jen pár řádek. V Bibli o tom místě není ani slovo. Profesionální archeologové, historici a teologové se o něm vyjadřují opatrně. Nikdo mu však nemůže upřít neopakovatelnou magickou sílu.

Proč právě tady?

Podle *legendy*, jak o tom hovoří komentář Pisma svatého (Řím 1995) v úvodu Pavlova listu Efezanům, tu zemřela Maria, Kristova matka. Katolíci spíše než o smrti mluví o Mariinu *usnutí*. Smrt je totiž důsledkem dědičného hříchu, a toho byla podle učení Církve Maria uchráněna. Jako Bohorodička a *nová Eva* měla podle Katechismu podíl na Kristově vítězství nad hříchem, a tak byla slovy Pia IX. *uchráněna od jakékoli poskvrny dědičného hříchu*. Proto mluví katolíci o jejím *usnutí* a nanebevzetí *s tělem i duší do nebeské slávy*. To, co se na Západě po vyhlášení dogmatu roku 1950 slaví jako Nanebevzetí Panny Marie, oslavuje východní církev jako „zesnutí Bohorodičky“.

U Mariina domku, v pohoří nad ruinami historického Efezu, se v tento den též koná slavnostní mše svatá. Ale kdo chce zažít pokoj tohoto místa, udělá lépe, když je navštíví ve všední den, ještě před příchodem organizovaných zájezdů okolo deváté. Nejlepší je cesta taxíkem z autobusové stanice v Selçuku. Mše svatá se koná každý pracovní den ve čtvrt na osm, a budete-li mít trochu štěstí, zažijete v podstatě soukromou mši svatou, kde vám budou mimo kněze dělat společnost jen dvě misijní sestry a mystika místa.

Ale jak je vlastně možné, že Maria žila poslední roky života tak daleko od Jeruzaléma, až ve vzdáleném Efezu? Cožpak není Mariin prázdný hrob v Jeruzalémě? Přísně vzato je. Stejně jako v Betlémě. S usnutím (nebo — chcete-li — smrtí) Panny Marie to totiž není tak jednoduché. Její smrt je tématem asi 60 apokryfních textů, Mariiných životopisů resp. tzv. evangelií dětství. Navíc — jak už bylo řečeno — v Bibli o usnutí nebo zesnutí Panny Marie není ani slovo a otázku kompli-

kují další nespočetné tradice. Ale proč Efez?

Dnes vnitrozemský Efez byl na přelomu letopočtů slavným a bohatým přístavním městem. Byl střediskem obchodu a hospodářství. Střetaly se tam různé národy a kultury. Od 2. století před Kristem byl Efez hlavním městem římské provincie Asie. Žila tam početná židovská komunita, ale bylo to i místo magie, nejrůznějších kultů a nemravností, jak o tom svědčí i zachovaný Artemidórovův *Snář*. Křesťanskou komunitu ve městě založil v roce 52 svatý Pavel, který ve městě pobýval přes dva roky. Církev v Efezu byla dobře organizovaná a úspěšná i po Pavlově odchodu. Jejím biskupem byl, jak říká tradice, až do své smrti apoštol Jan. A právě to je klíč k Marii. Jak víme z evangelia, Ježíš krátce před smrtí, když uviděl stát pod křížem svou matku a apoštola Jana, řekl Marii: *Ženo, hle tvůj syn!* a učedníkovi: *Hle tvá matka*. Jan, který tato slova zachytil, dodává: *a od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě* (Jn 19,26). Janův hrob ze 4. století se nachází nedaleko, na jiném kopci v městečku Selçuk, uprostřed ruin Justinianovy baziliky svatého Jana.

Vize a výzkum

Jan tedy zemřel v Efezu a podle vlastních slov z evangelia měl Marii od Kristovy smrti u sebe. Odkud však víme o Mariině domečku v horách nad městem? Tradice o něm nic neuchovala. Křesťané byli po rozšíření islámu do Anatólie vytlačeni, takže i když dnes archeologický výzkum v okolí *Meryemany* ukazuje, že sem v raných staletích přicházeli poutníci, Mariin dům musel čekat na své objevení až do 19. století.

Stalo se tak opět trochu záhadně. Na počátku objevu nebyl archeologický výzkum, ale zjevení blahoslavené Anny Kateřiny Emmerichové, německé mystičky z počátku 19. sto-

letí. Vize, které měla dlouhé roky a z nichž jen několik řádek se týká konce Mariina života, zapsal německý romantický básník Clemens von Brentano. Po vydání, jak píše ve své studii *Mariin dům* Donald Carroll, vzbudily velký ohlas, až se v roce 1880 dostaly do rukou francouzského kněze Juliána Gouyeta. Ten se rozhodl do Efezu vycestovat a podle návodu Emmerichové Mariin dům hledat.

Ruiny podobné popisu Emmerichové našel rychle, Vatikán však jeho nadšení brzdil, a tak musel objev na svou slávu počkat dalších deset let, až na výzkum katolických kněží Eugéne Poulina a M. H. Junga, kteří byli skeptičtí vůči viděním Anny Kateřiny Emmerichové a mysticismu vůbec. Objevům tentokrát věnoval zvýšenou pozornost i Vatikán. Papež Lev XIII. na místo vyslal speciální inspekci a památku uznal za poutní místo.

Příběh *Meryemany* pokračoval i ve 20. století a kromě zjevení a zázračných vyléčení se mu nevyhnuo ani zestátnění. Mariin dům dnes nepatří církevní řeholi, která původně celý pozemek s památkou odkoupila, ale tureckému státu (městu Selçuk), jež památku spravuje. Kromě toho mají křesťanské církve v Turecku stále problémy s právní subjektivitou, což jim omezuje majetková a vlastnická práva. Pokud tedy navštívíte Mariin dům a budete chtít přispět přítomným řeholníkům, místo do *obecní pokladničky* v předsíni přispějte přímo knězi nebo řeholním sestřám.

Po staletích zapomnění je dnes Mariin dům — *Meryemana* — opět na mapě a těší se rostoucímu zájmu turistů. Je lehce dostupný z okolních letovisek Bodrum nebo Marmaris a v kontrastu s jejich ruchem nabízí pokoj, který může člověk ve svém srdci nosit — nejen jako vzpomínku — po celý život.

Jaroslav Daniška

DOPORUČUJEME

KALENDÁŘ AKCÍ

Praha: Koncert v rámci sbírky POSTEL
V neděli 18. září v 16.30 hodin začíná na zahradě Domova sv. Karla Boromejského v Řepích *Velký zahradní koncert skupin Jablkoň a Spirituál kvintet*. Výtěžek koncertu bude věnován na nákup nových polohovacích postelí pro pacienty Domova sv. Karla Boromejského v rámci sbírkové kampaně „POMozte STarým, nEmocným Lidem“ (POSTEL). Koncertu bude ve středu 14. září od 14 do 19 hodin předcházet závod s nemocničními postelemi v parku Ladronka na Praze 6. Předprodej vstupenek: Domov sv. Karla Boromejského, K Šancím 50, Praha 6, tel. 235 323 800; Nemocnice Pod Petřínem, Vlašská 36, Praha 1, tel. 257 197 111.

Zlaté Hory: Pouť národů

V sobotu 24. září se v poutním mís-

tě Panny Marie Pomocné (Mariahilf) u Zlatých Hor koná tradiční *Pouť národů*. V 8 hodin začíná u areálu Bohema modlitba křížové cesty, v 10.30 hodin historické vzpomínky poutního místa a v 11 hodin modlitba růžence spojená s rozjímavým zpěvem. Ve 12 hodin budou společně sloužit mši svatou apoštolský nuncius Diego Causero, ostravsko-opavský biskup František Václav Lobkowicz, opolský arcibiskup Alfons Nossol a řezeňský biskup Vinzenz Guggenberger. Ve 14 hodin začíná program pro mládež a ve 14.30 hodin mariánská pobožnost se svátostným požehnáním. Z Jeseníku pojede v tento den zvláštní autobus od kostela v 7 a v 9 hodin. Kyvadlová doprava z vlakového nádraží ve Zlatých Horách odjíždí v 9 a v 10.15 hodin. Zpět z poutního místa je doprava rovněž zajištěna a autobus zastavuje na

všech obvyklých zastávkách. Bližší informace: tel. 584 425 916.

Brno: Seminář „Služba křesťanů – laiků v nemocnici...“

Seminář „Služba křesťanů – laiků v nemocnici, ústavu sociální péče, léčebně dlouhodobě nemocných, hospici a domově důchodců“ se koná v sobotu 24. září na Petrově. Program začíná v 8.30 hodin mší svatou. V 10 hodin přednáší Doc. RNDr. Anna Putnová na téma „Umíme vést přirozený rozhovor“, v 11 hodin Mgr. Jiří Maxmilián Prokop na téma „Etika jako pravidla vztahů“ a v 13.10 hodin P. Mgr. Ing. Jan Zachoval na téma „Služba dobrovolníka z pohledu nemocničního kaplana“. Závazné přihlášky nejpozději do čtvrtka 15. září: Pastorační středisko, Zita Havlenová, Petrov 8, 641 43 Brno, e-mail: zita.havlenova@centrum.cz.

Liturgická čtení

11. 9. Neděle	Sir 27,33–28,9, Žl 103, Řím 14,7–9, Mt 18,21–35 <i>24. neděle v mezidobí</i>	15. 9. Čtvrtek	Žid 5,7–9, Žl 31, Jan 19,25–27 <i>Panna Maria Bolestná</i>
12. 9. Pondělí	1 Tim 2,1–8, Žl 28, Lk 7,1–10 <i>Jméno Panny Marie</i>	16. 9. Pátek	1 Tim 6,2c–12, Žl 49, Lk 8,1–3 <i>sv. Ludmila</i>
13. 9. Úterý	1 Tim 3,1–13, Žl 101, Lk 7,11–17 <i>sv. Jan Zlatoústý</i>	17. 9. Sobota	1 Tim 6,13–16, Žl 100, Lk 8,4–15 <i>sv. Robert Bellarmin</i>
14. 9. Středa	Nm 21,4b–9, Žl 78, Jan 3,13–17 <i>Povýšení sv. Kříže</i>		

18. 9. Neděle	Iz 55,6–9, Žl 145, Flp 1,20c–24,27a, Mt 20,1–16a <i>25. neděle v mezidobí</i>	22. 9. Čtvrtek	Ag 1,1–8, Žl 149, Lk 9,7–9 <i>sv. Mořic a druhové</i>
19. 9. Pondělí	Ezd 1,1–6, Žl 126, Lk 8,16–18 <i>sv. Januáriu</i>	23. 9. Pátek	Ag 1,15b–2,9, Žl 43, Lk 9,18–22 <i>sv. Zachariáš a Alžběta</i>
20. 9. Úterý	Ezd 6,7–8,12b,14–20, Žl 122, Lk 8,19–21 <i>sv. Ondřej, Pavel, Hasang a druhové</i>	24. 9. Sobota	Zach 2,5–9,14–15a, Jer 31, Lk 9,43b–45 <i>sv. Gerard</i>
21. 9. Středa	Ef 4,1–7,11–13, Žl 19, Mt 9,9–13 <i>sv. Matouš</i>		

RC MONITOR – zpravodajský čtrnáctideník vydávaný o. s. Res Claritatis jako projekt pod záštitou České dominikánské provincie. Noviny jsou zaměřeny na osvětu široké veřejnosti v oblasti života a postojů římskokatolické Církve jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Publikované zprávy jsou zveřejňovány na zpravodajském serveru <http://res.claritatis.cz>. ISSN: 1214-8458. MK ČR E 15474.

Korespondenční adresa redakce: Res Claritatis, Husova 8, 110 00 Praha 1, e-mail: redakce@claritatis.cz, číslo účtu: 1683820001/2400.

Redakční rada: Vít Cigánek, RNDr. Václav Frei, Mgr. Michaela Freiová, JUDr. Ing. Jiří Karas, P. Mgr. Pavel Mayer OP, Mgr. Radim Ucháč, Kateřina Ucháčová, Zdeňka Rybová. **Teologický poradce:** P. Mgr. Pavel Mayer OP.

Objednávky: Noviny jsou distribuovány zdarma a lze je v požadovaném počtu kusů objednat na korespondenční adrese redakce. Jejich vydávání je možné jedině díky zasláním darům, které pokrývají náklady na tisk a distribuci. Náklady na jedno číslo činí přibližně 10 Kč, což ročně znamená 240 Kč. Všem dárčům Pán Bůh zaplať. Dary lze podle § 15 odst. 5 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.